

RØDE STJERNE

Nummer 5/6 ★ 1983

I skrivende stund er avisa nesten ferdig.
Det er en uke siden deadline,- da satt jeg
her med to - 2 - innlegg. Så flamma det
plutselig over med skriv,- ikke minst takket
være DS (årsberetninga).

Det ble mye maskinskriving og liten tid til
å lage spretten lay-out denne gangen.
Håper dere likevel tar dere tid til å pløye
gjennom avisa sjøl om den virker litt tung.
Det er mye viktig stoff,-debatt, informasjon og
minst en provokasjon(?).

Lar du deg provosere til et motinnlegg -
eller er du også en jævla hobbykommunist?
Stå på! Skriv! Les Kapitlet, og ha så et riktig
godt midtvintersblot!.....

SCHÆFEN HAR ORDET

THE SAME PROCEDURE AS LAST YEAR, JAMES?

Det går mot jul og jeg antar at RU-maskinoriet snart tar seg en
velfortjent ferie. Det året vi har vært igjennom nå har på mange
måter vært en vekker for oss. Vi erfarer igjen at å bygge et
kommunisteisk ungdomsforbund i kapitalistiske Moder Norge ikke
er problemfritt. Det fins ingen lov som sier at bare politikken
og entusiasmen er bra så vil vi vokse lukt inn i himelen.
Det er sterke krefter vi har å kjempe mot.

1983 ga oss en på kjeften. Beretninga oppsummerer at den jævne,
forsiktede framgangen har slått over i stagnasjon. Vi ser problem-
ene innad i RU, men vi ser også alt vi har oppnådd gjennom dette
året. Og vi ser de ressursene som ligger ute blant medlemmene.
Dette må veies opp mot hverandre.

Fen vi har ideer for hva som kan gjøres for å få oss på offensiven
igjen! Beretningsdiskusjonene i laga fram til og med selve års-
møtet må bli en kampanje der disse ideene blir lagt på bordet
og diskutert. Hvis det er riktig at vi nå trenger å vekke RU
inn på et litt annet spor så kreves det at vi alle tar ansvaret
for det. La ikke dette bli en sak som "DS tar seg av".

Vi spør som hovmesteren i TV-sketsjen hver jul:
The same procedure as last year?

God Jul fra oss i DS v/f

ARSMELDING -83

INNLEDNING:

Nok et arbeidsår for Trøndelag Rød Ungdom går mot slutten og det er tid for å gjøre opp status i form av en årsmelding. I tråd med vanlig praksis står denne årsmeldinga for Distriktsstyrets syn. Hovedinnholdet i den ble vedtatt på et DS-møte i månedskiftet November/Desember og deretter ble den skrivi ut av en enkeltperson.

Vi har forsøkt å forandre en god del på formen denne gang ved å la være og gå inn på hver eneste sak/område vi har jobba med og isteden prioritere og få fram politiske vurderinger og standpunkter. Vi tror det vil gjøre årsmeldinga til et bedre og mer politisk dokument.

Så håper vi på friske diskusjoner i laga og masse endrings- og tilleggsforslag.

1) DEN POLITISKE SITUASJONEN I OG UTANFOR RØD UNGDOM

Vår hovedoppsummering av dette året er at Trøndelag RU har stagnert. Den klare framgangen vi hadde før (særlig i -82) har flata ut. Noen av laga er ikke lenger like levende og kjempende og vi ser en tendens til økt passivitet blant medlemmene. Vi har også fortsatt store uenigheter på fred/forsvar og på sosialismen, men det er få som kjemper for sine politiske standpunkter.

Men selv om det nå er blitt større avstand mellom hver seier så har vi likevel oppnådd mye.

Særlig resultatene i valgkampen

var oppleiftende. Rød Ungdom deltok aktivt bl.a. med løpeseddelsaksjoner og vi stilte på valgmøter i fleng. 10% av stemmene på Steinkjer gymnas og Brundalen yrkesskole er sterkt. Det beviser at klassekamp-politikk i høyeste grad har grobunn blant ungdom hvis vi bare får presentert oss på en skikkelig måte.

NAMSOS: Laget har inntill videre lagt seg sjøl på is og de jobber nå med AKP.

STEINKJER: Dette laget har hatt den klareste framgangen. De har hatt høy aktivitet nesten hele tida, medlemstallet har økt kraftig, alle medlemmene er skoleelever, de har innflytelse på gymnaset, de har et ganske stort omland og de kan fortsatt oppnå mye mer.

Et problem på Steinkjer har vært, og er fortsatt, et svakt organisasjonsarbeid.

VERDAL/LEVANGER og

STJØRDAL: På de to første stedene har vi folk, men foreløpig ikke lag. På Stjørdal har vi lag, men aktiviteten er heller laber. Framtida for Stjørdal er litt usikker fordi alle medlemmene har planer om å flytte fra plassen.

RØROS: Her går det også bra, Røros og Steinkjer ligner mye på hverandre. Også Røros har bare skoleelever som medlemmer. Høy aktivitet, bra rekrutteringsarbeid, bedre grep om lags- og organisasjonsarbeid enn Steinkjer.

ORKANGER:Ikke lag,men vi har folk. Både partiet og vi arbeider med sak en.Visse muligheter.

GYMNAS:Som før nevnt har vi mista en del innflyelse på gymnasa.Det preger også gymnaslaget.Endel sterke folk har gått ut 3.klasse. Laget har behov for nyrekruttering.

Laget har jobba hardt hele året. Mange av våre viktigste oppgaver faller på gymnasiastene-antakelig litt for mange.Laget savner færre og mer felles oppgaver for medlemmene.

ARB.LAGET:Laget har vokst i løpet av året,men sliter endel med å samle medlemmene om noe felles. Paradoks at et slikt lag med store ressurser kanskje har fått til minst eksternt.

Y-SKOLE:Laget er oppretta,men fungerer ikke skikkelig formellt enda.Har brukt mye tid på å finne folk til studiesirkel og det ser ut til å ordne seg nå.

U-SKOLE:Dette er også et nytt lag. Aktivitet og medlemstall har gått litt opp og ned.Prioriterer studier og verving.Et problem at ikke RU har noe eget arbeid/egen politikk for ungdomsskoleelever.

1b)

I ly av vår egen stagnasjon ser vi nå at andre politiske ungdomsorganisasjoner er i ferd med å styrke seg.I distriktet har vi sett lite til det,men i Trondheim er f.ex SU nå på vei opp.

I STGU og i skolepolitikken har vi mista en del innflytelse.Det oppstår et politisk vakum som de andre slåss for å fylle.AUF er muligens også i framgang og vil kanskje kunne få en topp fram mot Stortingsvalget.

-85 da DNA sannsynligvis overtar regjeringa.Unge Høyre er tilsvarende på defensiven fordi de allerede har en råtten regjering å forsvare.

Fremskrittspartiets Ungdom (FPU) derimot er i sterk framgang,men de har fortsatt vanskelig for å trekke ungdom til sitt organisasjonsapparat.Derimot står de politiske ideene til FPU/FRP sterkt blant ungdommen.

Men det er SU som er vår store konkurrent.Spesielt på Ringve gymnas ser SU ut til å få et sterkt fotfeste.Det vi vet er at SU har et godt miljø og at de har lederne i dette miljøet.Akkurat det samme som vi selv hadde for et år siden - og som vi mangler i dag.

Ellers kan vi oppsummere at de progressive miljøene rundt om på skolene har gått litt tilbake.De har ikke lenger like stor innflytelse og er ikke lenger så lette å mobilisere til aktivt arbeid av typen skolepolitikk og nedskjæringskamp.Vår egen innflytelse i disse miljøene har også gått endel tilbake.

Men miljøene fins fortsatt på alle gymnas og for RU betyr det at vi fortsatt har kilder å rekruttere fra

Når det gjelder yrkesskoler, ungdomsskoler og andre grupper ungdom så ser vi nesten ingen radikale tendenser.I Trondheim er De Arbeidsløses Forening et lyspunkt.Her har vi hatt følere ute siden stiftelsen,men foreløpig har vi valgt å ikke prioritere dette.

Vår konklusjon er at RU fortsatt må konsentrere seg om gymnasa.Vi merker gang på gang at når vi mister taket på gymnasarbeidet så får det

store konsekvenser for organisasjonen som helhet. Det må bli en topp prioritert målsetting at vi neste år vinner tilbake de posisjonene og den innflytelsen vi har mista her.

2) ORGANISASJONEN

Overfor distriktet har vi dette året hatt en klarere prioritering av laga. Kontakten har vært bedre og DS har tatt flere initiativer.

Likevel mener vi det kunne vært gjort atskillig mer. Utover høsten har DS og AU hatt flere diskusjoner om det organisatoriske arbeidet og om metodene DS bruker for å lede. Det viktigste resultatet av dette ble opprettinga av et organisasjonsutvalg i høst. Hensikten er å skille ut en del arbeidsoppgaver fra DS til org. utvalget sånn at distriktet, org. arbeid og økonomi kan bli reelle hovedoppgaver. Vi tror nå at den gamle ordninga med at alt dette skulle belaste bare DS-medlemmer var feil og en årsak til at arbeidet ikke ble drivi godt nok. Særlig etter at stagnasjonen slo inn og P. dro ble denne gamle ordninga uholdbar. Resultatet ble halvgjort arbeid og alt for stort arbeidspress. Nå ligger dette i org. utvalget og mulighetene er gode for at org. arbeid, økonomi og distriktet nå kan bli rusta kraftig opp. Om dette fører til at DS kan forbedre resten av sitt arbeid gjenstår å se. Dette bør oppsummeres på selve årsmøtet.

Generellt består lagsstyrene av unge og/eller uerfarne folk. Dette mener vi har vært et problem i forhold til de uløste oppgavene som ligger i laga. Men egentlig kan ikke dette overvinnes på annen måte

enn ved at styrene står på og skaffer seg den erfaringa de mangler. Samtidig har lagsstyrene gjort en kjempjobb i å holde lagsarbeidet i gang.

Det har vært et problem for noen lagsstyrene at de blir sittende som administratorer med en tendens til teknisk og byråkratisk ledelse. Vi tror at det trengs mer enn å forberede lagsmøtene politisk for RU er mye mer enn mater, men DS har gjort lite for å hjelpe styrene framover på dette.

Rekrutteringa har hele året vært stille som en av de aller viktigste oppgavene. Vi er blitt fjer, men målsettinga på 30% som forrige årsmøte vedtok var vi langt unna.

I høst var det meningen å sette igang fem vervesirkler i Trondheim. Vi fikk igang to. Sirkellederne mobiliserte vi fra arbeiderlaget. På Røros har det i høst vært to vervesirkler og disse har vært mest vellykka i hele Trøndelag.

Egentlig ble vervinga aldri noen reell hovedoppgave, ikke for DS som helhet og ikke for verveansvarlig som aldri hadde helt grep om arbeidet.

Men det er også tydelig at det er blitt vanskeligere å få progressive til å gå på RU-sirkel.

Vi mener at studiesirkler og rekruttering til neste år må stå øverst på lista over viktige oppgaver. Nye folk må settes på oppgav og DS må i sin planlegging løse problemet med hvordan dette skal gjeres til en reell hovedoppgave.

3) EKSTERNT ARBEID

Etter perioden med studier og intern innretting har RUs planer i år stilt som målsetting at vi skulle komme oss mer ut. Vi har oppnådd en del, men det er et godt stykke igjen til vi kan si oss fornøyd.

Noen mener at studiekampanja er årsaken til dette ved at vi på en måte har grodd fast i internt arbeid, at vi har glemt hvordan eksternt arbeid drives osv.

Vi mener dette er feil. Det er politiske grunner til at det eksterne arbeid ikke er bedre. Først og fremst skyldes det at ledelsen - DS og lagsstyrene - har motsigelser på å stille eksternt arbeid som en målsetting. Derfor blir de sjøl ingen kraft som kan gå i spissen.

Steinkjer og Røros driver jevnt over et bra eksternt arbeid. Rød ungdom blir markert utad.

I Trondheim gjorde vi en bra jobb med 1.mai der vi en stund i partiets fravær dreiv hele 1.mai-jobbinga i byen. Antallet som gikk i ungdomsseksjonen var omtrent det samme som i fjor.

I sommer arrangerte DS vandretur i Femundsmarka. Antallet deltakere var bare ti stykker, men leiren i seg sjøl var skikkelig bra. Dette bør gjentas neste år.

Valgkampen har vi allerede nevnt. Noe av det mest positive var at så mange av medlemmene deltok. Dette er en type arbeid som gir RU viktige organisatoriske og politiske erfaringer.

Samtidig har vi hatt problemer med å opprettholde et jevnt Rute 80 salg. Vi står mindre på stand og vi har for lite initiativer for å

markere Rød Ungdom.

DS mener at det eksterne arbeid må rustes kraftig opp. Skal vi vinne ny inaflytelse og bli flere er vi nødt til å utvikle bl. a. propagandaarbeidet. Vi vet også at mange av medlemmene ønsker at RU skal ha en mer eksternt og kanskje militant stil.

4) DISTRIKTSTYRET

Vi mener at spesielt etter at Per dro så kom DS sine svakheter klart fram i lyset. Dette var i en periode med stagnasjon som automatisk stilte større krav til ledelsen og da fikk DS sine feil mye større betydning enn om vi fortsatt var i framgang. Vi mener at et sterkere DS antakelig kunne ha trukket organisasjonen ut av den bakevjen vi nå er i. Men vi har nå engang det distriktstyret vi har og når vi mangler dyktige ledere så er det bare vi sjøl som kan fostre dem. Det er selvsagt grunnlag for å kritisere DS, men ikke på et grunnlag som ikke erkjenner disse realitetene.

Vi mener at DS i hovedsak har hatt grep om organisasjonen og de løpende oppgavene. Vi har også gått i spissen for å utvikle politiske diskusjoner som f.eks. på fred og forsvar. Vi har analysert situasjonen fortløpende og var tidlig klar over stagnasjonen og hvilke tiltak den krevde. Eksempler er framskyndinga og oppprioriteringa av Høstleiren fordi RU i høst trengte et topp politisk arrangement som vitamin-innsprøyting og vervekampanja med oppstart av studierirkler i høst. Et annet eksempel er opprettinga av org. utvalget.

Problemet har altså ikke vært at ikke DS har sett problemene. Heller ikke at vi har stått rådløse uten ideer på hva vi burde gjøre.

Problemet vårt har vært å lede direkte. Å mobilisere medlemmene rundt en riktig stilt oppgave samt å sjøl gå i spissen på de forskjellige arbeidsområdene.

Alle de viktigste oppgavene dette året har vært preget av dette: 1.mai, sommerleir, valgkampen, vervinga, Høstleiren, eksternt arbeid generelt.

Dette går på masselinja vår og det går på vår vilje/evne til å kjempe igjennom vedtatte oppgaver.

Samtidig har vi gjort noen andre feil som har forsterket dette. For eksempel har vi laget alt for omfattende planer og som ikke klart pekte ut hva som til enhver tid var viktigst. Oppgavene har balla seg på i den grad at vi noen ganger omtrent ikke har skimta land.

En annen hovedfeil har vært monopolisering av arbeidet gjennom DS. Vi skulle gjøre alt sjøl - og resultatet ble at heller ingen enkelt DS-er hadde en klar hovedoppgave.

Vi mener at årsmøtet spesielt må ta stilling til DS sitt arbeid.

4b) HVA HAR DS IKKE GJORT SOM FORRIGE ÅRSMØTE PÅ LA OSS?

Dette kan ikke bli en fullstendig gjennomgang av alle de sakene som forrige årsmøte og arbeidsprogrammet påla DS å gjennomføre. Vi plukker ut det viktigste og det mest konkrete. Interesserte som vil sjekke alle detaljer må søke til årsmøtereferatet som sto i Røde Stjerne.

-Opprette frivillig studiegruppe på Kapitalen etter valget.

-Studiesirkler: Trondheim starter 7 vervesirkler i vår.

-Konfrontasjonsmøte med SU om freds-politikk før 1.mai.

-RU skal arrangere dagen-før-dagen-fø i Trondheim i forbindelse med RU-jubileet.

-Utvikle arbeid og politikk på arbeidsløsheten i Trondheim.

-DS skal arrangere vinterleir med skirenn.

-Opprette propagandautvalg i Trondheim med ansvar for Rute 80, reportasjer, programmer til RV-radioen, propagandautvalg.

Bare et par av disse vedtakene er delvis gjennomført, som f.eks. et par sirkler og Høstleiren. Ellers flommer årsmøtevedtakene over av generelle målsettinger og gode ønsker.

Det er ikke blitt gjennomført fordi det viste seg etterhvert som DS fikk igang arbeidet at vi ikke hadde kapasitet. Vi hadde ikke folk og vi hadde ikke tid. Kort sagt: Store deler av arbeidsprogrammet viste seg å være reine skjøre idealismen.

Ellers mener vi at DS har gjennomført de viktigste påleggene.

5) HOVEDPROBLEMENE NÅ - EN OPPSUMMERING.

Hovedproblemet i dag er at ikke DS greier å fungere godt nok som ledelse. Vi utgjør ikke den mobiliserte ende og aktivistiske kjerna som vi burde. Dette gjelder også for lagsstyrene, og dermed blir dette en svakhet som preger hele organisasjonen.

Andre problemer:

A) Alt for få medlemmer er opptatt av politiske og teoretiske spørsmål. Det er symptomatisk at mens det står enorme mølsigelser på fred/forsvar og sosialismen så er det ingen som kjemper for dette. Politisk engasjement blir erstatta av en økende tendens til privatisering og politisk sløshet.

B) Et annet stort problem er det svake utnyttelsesmessige arbeidet i DS

og lagsstyrene. Dette er et åpenbart hinder for ny framgang.

C) Det siste store problemet er mangelen på utadretta arbeid. Å få RU mer ut i kamp er nødvendig for å snu stagnasjonen til ny framgang.

Det vi trenger framover nå er: Politisering og engasjement/organisatorisk opprustning/mer ekstern profil

Distriktstybet
Desember -83.

MED E ■ FOR FRED.

Hva er det som skaper den fredspolitiske tenkinga i Vest-Europa? Har NtA's ensidige linje noe materielt grunnlag?

Når Rød Ungdommens skal svare på dette viser vi ofte til NtA's spiralteori. Vi sier at NtA ikke kan forstå krigens årsaker fordi denne teorien er feil. Og resultatet blir krav om ensidig nedrustning for å bryte spiralene. Dessuten ensidig kamp mot USA mens Sovjet går fri.

Hadde NtA derimot forstått Lenins imperialismeteori ville den politiske linja blitt annerledes. Da ville supermaktene i det minste blitt likestilt, ensidig nedrusting ville blitt gjensidig, pasifisme ville blitt til forsvarsvilje og Afghanistan ville blitt betrakta som fullverdig arbeidsarbeid. Sånn er logikken i vår kritikk av NtA. Jeg mener den er totalt misforstått fordi den tar et idealistisk utgangspunkt.

Øverst stilte jeg to spørsmål som jeg skal svare på nå:

1. Borgerskapet i V-Europa beveger seg nå vekk fra USA og åpner seg så tidlig mer for Sovjet. Politisk ligge sympatiene helt klart i Pentagon, ne jakta på profitt krevder samtidig frihet til å handle der fortjenesta er størst. Om nødvendig med Sovjet sjøl

Dette har gitt fler og fler konflikter i forhold til USA og fler og fler kompromisser i forhold til Sovjet.

Konkret: Grenada-invasjonen fordemmes, Afghanistan-okkupasjonen glemmes.

Dette er et materielt grunnlag som i langt på vei bestemmer den politiske tenkinga til borgerskapet.

2. Folkene i V-Europa påvirkes ikke på samme måte som borgerskapet av profittens behov. Likevel er det klart at borgerskapets og regjeringens politiske tenking "smitter" over på massene. (F.ex. når arbeidsplassene kan reddes hvis bedriften handler med Sovjet, eller rett og slett ved at borgerskapets holdninger hverias av massene).

Men den fredspolitiske tenkinga hos massene har først og fremst andre kilder. Hvilke?

President Mitterand har sagt:—"Raketene er i øst og pasifistene i vest." Det tolker jeg som at den store krigstrusselen er i Moskva og den store fredsbevegelsen er i vesten. Men det er usynlig. At Sovjet utgjør den farligste krigstrusselen kan bare avsløres gjennom en analyse og et politisk nivå som massene i utgangspunktet ikke har. Det som er mest synlig er den amerikanske aggresjonen, men i sitt innhold er dette bare en desperat kamp for å beholde gamle posisjoner. Likevel er det dette som gjør USA til den farligste supermakta i folks øyne.

Dette er et dilemma for oss. Vi ønsker å utsette en 3.verdenskrig ved å reise kamp mot Sovjet, og selvsagt er massene mot Sovjet, men Sovjet framstår ikke som den farligste. Vår analyse er derfor ingenting annet enn en teori.

Den kan vanskelig bevises gjennom synlige data. Åssen kan vi da kreve av massene at de uten videre skal godta den?

Videre er det som sagt i Vest-Europa vi lever. Det er også her rakettene skal utplasseres. Hvis du får en Cruise-rakett i nabøns hage, er den mest sannsynlig plotta inn på et russisk stabskart som prioritert bombemål. Du har grunn til å være redd, og du har grunn til å ønske USA dit peppetå gror. Det er dette - de helt naive ting- som spontant skaper den politiske tenkinga i massene.

NTA's lidelse sier det rett ut:
"Selvsagt er vi mot Sovjet og SS-20,
men nå er det Pershing og Cruise det
handler om, og dessuten er det her i
vesten vi kan håpe å oppnå noe." -
- Sier de dette fordi de er KGB-
agenter? Fordi de har gått opp å for-
svare den nasjonale utryktheten?
Fordi de har en feil teori (rustings-
spiralen)? Å hevde dette er å ikke
falle det som er selvs poenget: freds-
bevegelsens linje for ensidig nedrust-
ning og ensidig kemp mot USA er logisk.
Fredsbegvelsen kan ikke uten videre
velge politisk linje.

Da trekker jeg to konklusjoner:

1. Hvis vi ønsker å delta i den freds-
politiske debatten, eller konkret være
med rundt og i NTA, da må vi i utgangsp-
unktet delta på deres premisser. Det
betyr å godta at det er Europas fred og
atomvåpen det dreier seg om.

Å stille Afghanistan, internasjonal
solidaritet, imperiisme-teori og gass-
macker opp som "minstakrav" for å kunne
kalle NTA en fredsbevegelse er å
stille seg sjøl utafør. Det fører
aldri fram, og dessverre er dette
frødelles AKP's hovedkritikk av NTA.

2. Hvis vi ønsker å delta må vi også
godta en viss grad av ensidighet.
Det mener jeg vi skal gjøre, men
bare sånt som trekker V-Europa ut av
USA's atomstrategi.

Jeg er enig i at vår primære oppgave
er å bygge front og opinion mot
Sovjet. Kynisk sagt så driter vi i
atomvåpna fordi det egentlig ikke
er dem som er interessante. Nedrust-
ning av atomvåpen kan heller ikke
hindre noen krig. Men spørsmålet
er hvordan vi skal bygge front og
opinion mot Sovjet.

Vi kan ikke angripe NTA's ensidighet
og ettergivenhet ved å sette SS-20
opp imot Pershing/Cruise som et
absolutt krav. Siden fredsbevegelsen
ikke er særlig mottagelig for det bli-
vir konsekvensen at vi må støtte
Pershing og Cruise, -for vi kan jo
ikke støtte "ensidige aksjoner."

Jeg mener SS-20-kravet må føres fram,
med hvis det ikke slår igjennom,
så skal det ikke hindre oss i likeve-
d å støtte aksjoner som bryter med
USA's atomstrategi. Det er ting som
forståndsdragning, COB, felleskomman-
dner etc.

Annerledes med andre aksjoner:
Fredsmarsjer, atomfrie soner osv.
må være gjensidige. Her gjelder
kravet absolutt.

Mange som prinsipielt er mot NTA's
ensidighet skjønner ikke at vi i
Årevis har godtatt ensidige aksjoner.

Støtte til Latin-Amerika f.eks.
rammer bare USA; og Latin-Amerika
støtter vi.

E ■ .

HA DET
VI SETS
IMØRGEN

10

E [redacted] 's

JULE-

KRYSS

1	2	3	4	5	
6					7
8			9		
10					
		11	12		
13	14			15	
16				17	
18			19		
Lp		oo			

DITTET 100 SENDES / GJEMME REDAKSJONENS SPESIALKONKURRANSE

VANNRETT :

1. Mangler når det er trangt på mistere
6. Er barn oppfatt av
8. Forbindes med SV
9. Gud m.m.
10. Gjør folk på lørdagskvelder
11. Whiskymerke
13. Gjør mange Røvere etter ca. ett års medlemskap (nyrørsk)
16. Brukbar
17. Overordnet
18. Navn
19. Edruelig org. (omvendt)

LODDRETT :

1. Kriseteori (feil)
2. Intellektuell ferdighet Røvere lærer fort.
3. Er Røvere kjent for
4. Første bokst. i det laget som går best (og dårligst)
5. Kjennskap ved epler som henger høyt.
7. Fundament
12. Avfall (omvendt)
14. står ofte på pristapper
15. Den aller første urkommunist

HOBBYKOMMUNISTER...?

"Alle medlemmer av Rød Ungdom må være med i et lag. Det er her de viktigste politiske diskusjonene og studiene er. Det er i laget en dikuterer og planlegger hva en skal gjøre med de forskjellige kampsakene. Det er laget som planlegger og gjennomfører propagandaaksjoner, åpne møter, osv. Uten levende og aktive lag og medlemmer (min understrekning) finnes det ikke noe Rød Ungdom."

Dette er et sitat fra Rød Ungdoms organisasjonshåndbok, s. 28 om lagsarbeidet. Jeg finner dette sitatet som et brukbart utgangspunkt for det jeg vil ta opp her, nemlig vårt forhold til den revolusjonære bevegelse, og vårt ansvar overfor denne. For å gå videre; i RU's vedtekter står det om hva som kreves for å bli/være medlem i Rød Ungdom.

- For å være medlem må du punktlig betale kontigent.
- Du må overholde Rød Ungdoms disiplin, dvs:
 - ikke angripe Rød Ungdom utad.
 - ikke bruke noen former for narkotika.
 - føre en skikkelig sikkerhetslinje for å forsvare oss mot kartlegging og infiltrering.

Videre står det at en skal arbeide etter evne i en grunnorganisasjon, jeg mener dette ikke må oppfattes som fullstendig frivillighet, en må delta på et eller annet nivå, dvs:

- delta i demokratiske avgjørelser.
- være med å sette vedtakene ut i praksis.

STØRRE KRAV

Dette er etter min oppfatning et absolutt minimum av hva vi kan forlange av medlemmene. Jeg mener det er ØK at vi ikke stiller større ^{krav} nye og forholdsvis svake medlemmer, men det at vi godtar at nye medlemmer ikke er så aktive til å begynne med, betyr ikke at vi skal godta at eldre og rutinererte kamerater mener at de kan legge seg på samme aktivitetsnivå. Jeg mener at for eldre, erfarne kamerater må vi ha strengere krav. De kravene jeg mener bør stilles til disse kameratene kan kort skisseres slik:

- At våre medlemmer påtar seg tillitsverv i Rød Ungdom (og i andre organisasjoner og frønter)
- At kameratene viser ansvar overfor de oppgavene de får og til organisasjonen som helhet.
- At kameratene aktivt kjemper for å få en skikkelig masselinje, dvs å knytte kameratskap med større deler av ungdomsmassen, og aktivt propagandere vår politikk blant disse.
- At kameratene stiller seg i spissen for ungdommens interesse kamp.
- At kameratene viser en aktiv vilje til å skolere seg ved sjøl

studier, og ved å delta i aktuelle studieopplegg.

- At kameratene er villig til og faktisk driver kritikk/sjøl-kritikk.

- At kameratene personlig sprer vår skriftlige propaganda Rute-80, løpesedler osv.

Disse kravene kan nok virke temmelig harde, og det er de også ment å være. Jeg mener at dersom disse kravene langt på vei blir innfridd av kameratene så viser det at kameratene har ansvar overfor organisasjonen, de er villige til å gjøre noe aktivt for bevegelsen. Dette mener jeg er viktig fordi det viser hvilken type "kommunist" kameratene er (uten å sette noen i bås). Dersom vi i Rød Ungdom skal kunne si at vi er medlem i en revolusjonær organisasjon, må vi ha klart for oss hva det vil si å være revolusjonær.

IKKE REVOLUSJONÆRT

Jeg mener det ikke er å være revolusjonær hvis innstillinga er slik at:

- Det er ålreit å være med i RU så lenge det ikke forplikter.

- Jeg bestemmer sjøl om jeg vil gå på lagsmater eller ikke.

- Jeg kan gjøre noe aktivt for RU hvis det ikke kolliderer med noe annet jeg har mer lyst til å gjøre.

- Dersom jeg påtar meg en oppgave, og finner ut at jeg ikke har tid til å gjøre den gjør ikke det så mye, - det er sikkert andre som gjør det.

Lista kunne sikkert gjøres mye lenger, men dette er mer enn nok for å illustrere hva jeg mener:

Alt dette osser av liberalisme; og det

er kamerater med denne innstillinga jeg er tilbøyelig til å kalle "hobbykommunist"; dvs. de er kommunist når de sjøl finner det for godt og når "tida" tillater det.

Det å være kommunist og revolusjonær er å ha oppfattet at hele systemet er for jævlig, og at vi som revolusjonære skal hjelpe den helvetes kapitalismen å komme fortare i grava enn den klarer sjøl. Vi vil ha væpna revolusjon, sosialisme, proletariatets diktatur og utvikling til kommunisme så fort som mulig. I og med at vi har innsett dette, kan vi ikke å sitte på rava og vente på sosialisme. Nei, vi må sjøl gjøre noe aktivt med situasjonen.

SOSIALIST

Flendent kan være alt fra en bombekastende kommunistrotte, til en bombekastende helsekost fanatiker.

Grunnen til at jeg er med i RU er at jeg har innsett nødvendigheten av organisering, av kampen mot kapitalismen, og da er RU det eneste alternativet for meg. Men for at RU skal bli en kraft i kampen mot jevelskapet, er vi avhengig av en aktiv og levende medlemsmasse. Dette er ikke bare en forutsetning for at vi skal kunne dra i samme retning, men det er også en forutsetning for at vi skal få et virkelig demokrati i organisasjonen.

SVEKKA DEMOKRATI

For å utdype dette må vi se nærmere på hva denne formen for liberalisme fører til. Jeg mener dette kan føre til at det bare blir enkelte kamerater, og da ofte de ledende, som gjør noe, fordi de ikke tør la andre få oppgaver, da de er redd for at det ikke blir gjort. Innstillinga blir da: "Skal vi ha noe gjort, må jeg (noen få) gjøre det sjøl". Dette fører etter min mening til at demokratiet blir alvorlig svekket, da det bare blir noen få som driver organisasjonen. Dette bør vi for all del unngå.

Dette leder oss over på spørsmålet om hvilken organisasjon vi ønsker, hvordan og hva skal RU være? Diskusjonen om hva vi kan kreve av medlemmene og hvilken organisasjon vi skal/vil ha henger nøye sammen. Derfor vil jeg her slenge fram på noen synspunkter.

"BORGERSKAPETS ONDE MÅRERITT"

I og med at sentralen har gått ut med at vi skal få en mer skoleform profil på etter to års internstudie-

er, blir det interessant å se åsessen linje som kommer til å bli fulgt. Skal vi fortsette å være en grå, kjedelig og "saklig" organisasjon slik jeg i mange tilfeller oppfatter RUnå. Eller skal vi bli mer aktiv; pågående, rabiat, og ikke være så fordelede redd for å drite oss ut og bli hekta av purken. Vi lærer forhåpentligvis av de feil vi gjør.

Hvordan oppfattes vi idag? Jeg tror vi oppfattes som en ungdomsorganisasjon på lik linje med UB, UV, SU osv. Men disse vil vi da for faen ikke sammenlignes med? - Skal vi være salt i maten til borgerskapet, eller skal vi satse på å bli "borgerskapets onde mareritt"? Jeg mener det siste, men da må RU legge om stilen ganske radikalt etter min mening.

OK, kor igjen, la oss for en gangs skyld få igang en diskusjon i Røde Stjerne!

I [redacted]

IKKE GLEM AFGHANISTANS
KJEMPENDE FOLK I JUL, FOLKENS!
28/12 - 79 BLE AFGHANISTAN INVADERT
AV SOVIET. I 4 ÅR HAR DE KJEMPA MOT
INNTRENGERNE MÅ.....

KRISA I KAPITALISMEN..

22-23/11 ble den første forbunds- skolen i Trøndelag (for Nord-Norge) avholdt. Temaet var "krisa i kapitalismen", - hvordan oppstår krisene, hvordan prøver borgerskapet å løse den, og hvorfor klarer de det ikke?

Første dag starta med gruppediskusjoner på hva verdi, merverdi, merverdirate og profitttrate er, - og hva disse begrepa betyr.

Når sa dette var klart for alle fikk vi en innledning om "Marxistisk kriseteori" - over tre timer. Jeg har hørt innledninger av samme lengde før, og blitt trøtt og lei og mista konsentrasjonen på halvveien. Denne gangen var det motsatt, - ihvertfall for meg. Jeg har vært borti politisk økonomistudier før, jeg har blitt fora med kriseteorier som f.eks. sier at kapitalistene egentlig burde heve arbeidernes lønninger for å holde kjøpekrafta oppe, - for sin egen skyld (AKP's studiebok av -81), - altså en teori som går ut på at det er overproduksjon og mangel på kjøpekraft som er årsaken til krisa.

KRISETEORIER

Denne teorien er enkel og grei, og den er fin å ha for å underbygge viktigheta av lønnskampen. MEN; En ting er at det er teit å si at lønnskampen trengs for å berge kapitalistene. En annen og viktigere ting er at teorien om overproduksjonskrisa er for grunn. Den sier at det produseres

for mange ting, mens det i virkeligheten produseres stadig mindre varer (i stadig større antall). Kornlagr brennes og dampskip går i opplag fordi kapitalistene vil presse prisen over varenes virkelige verdi, - ikke fordi det produseres for mye korn og båter i verden.

Dette er enkelt framstilt, og det kan også være feil. Jeg mener likevel at verdikriseteorien stemmer mye bedre med virkeligheten og Marxistiske politiske økonomi enn overproduksjonsteorier.

Og desuven var det dette vi lærte på forbundsskolen.

Alle som føler seg kalla til å si noe om dette er hjertelig velkomne med innlegg til Røde Stjerne.

Vi trenger debatt om dette.

OPPGAVELØSING

Etter innledninga løste vi oppgavene i grupper. Disse var tildels ekkle, her er etpar eksempler:

1. Innledninga hevder at den organiske sammensetninga k/v vokser når produktiviteten øker. Vurder flg. motargument. Ved produksjonsøkning synker verdien av både k og v. I tillegg med at ingen vet om k eller v synker, mest kan ingen si noe om hvordan k utvikles.

2. Hvorfor kan bare kriser nedskrive kapitalen i forhold til verdifall? Begrunn!

Den siste dagen fikk vi en innledning som var, jævlig interessant.. Med eksempler fra virkeligheten fikk vi se hvordan krisene har kommet, hvordan de har arta seg og hvordan de har blitt løst,-eller ikke løst.

Det begynte med krakket på børsen i 1930,- en krise som til slutt måtte løses med en krig. Videre fikk vi årsakene til USA's vekst og fall, med masse spennende facts om dollar- en og gullet i Fort Knox. Om hvordan Marshallhjelpen - som gir Gerhardsen & Co tårer i øya - egentlig ga USA et politisk, moralsk og økonomisk overtak over Europa og var en viktig årsak til USA's vekst etter 2.v-krig. -Og masse anna.

Vi ba om å få denne innledningen trykt oppfordri det var så masse tall og facts der som vi trengte. Lærer M. hadde jobba med innledningen i tre måneder, og egentlig (prinsipielt) mente han vi burde gjøre det samme.... Men han skulle tenke på det.

I mellomtida kan dere lese Bjørgulf Braanens artikkel i Røde Fane nr.5/8: - om Kapitalens krisestrategi,- den går på mye av det samme.

RØDE FANE

-ABONNÉR!

-vil jeg si noe om viktigheta av sånne forbundsskuler. Og - ikke minst -om viktigheta av at folk skjønner at det er viktig.

Forbundsskolen er bra! Det er litt uvant å skulle sitte sånn på skolebenken uten å ha som mål å ta rotta på innlederen eller løse motsigelser som ingen valit svaret på. For dette er skol,- du lærer en masse og løser oppgaver. Dette er nødvendig for evt. siden å kunne angripe andre teorier, lese nye motsigelser, få lyst til å lære mer eller kanskje siden slå tilbake det du lærte på forbundsskolen.

Desuten er dette en jævlig effektiv måte å lære på! Folk som hater å studere teori på egenhånd og helst bare vil ut og aksjonere bør komme seg på neste forbundsskule!

Dere kunne vært med nå også, for klassen var slott ikke full. Dette er ikke mest som personlig kritikk til de som ikke kom, for mobiliseringa var heller dårlig. DS prioriterte folk som hadde studert pol.øk. fra før, mens egentlig alle burde få sjansen. Enkelte lag fikk desuten innkallinga for seint, mens noen ikke fikk innkalling i det hele tatt...

Og dette er jævlig synd,- for det er utrolig for en glød en får etter en sånn helg. Også kommer en ut i hverdagen og møter RU'ere som er trøtte og lei og ikke synes det skjær noe ålreit i RU og spekulerer på å melde seg ut og slapp....

Jeg sier bare det, at neste gang det blir forbundsskole i Trøndelag skal det bli kamp om å få bli med! I mellomtida har noen av oss tenkt å starte studier på "Kapitalen". Alle som vil være med må gi beskjed til DS og hive seg over første bok av bind en av Kapitalen av Karl Marx i jula. Vi starter på nyåret.

GOD JUL!

Kl. ■■■.

ORG. UTVALGET HAR ORDET:

Som dere forhåpentligvis vet eksisterer det nå et org.utvalg i Trøndelag Distrikt. Dette utvalget er nedsatt av DS, men så vidt oss bekjent er ikke vårt mandat endelig klarlagt av DS ennå. Allikevel har vi satt i gang med å jobbe med forskjellige ting.

Utvalget består av 1,5 medlem fra DS, og 2 fra lag her i Trondheim. Utvalgets oppgave er i utgangspunktet å avlaste DS for én del organisatoriske oppgaver. Utvalget har diskutert denne oppgaven, og funnet at vi for å kunne styrke organisasjonen må ha kjennskap til de enkelte lag både i Trondheim og i distriktet. Utgangspunktet vårt for denne vurderinga er at dersom vi skal ha noen som helst sjanse til å få gjort noe eksternt arbeid som monner, og få beholde nye medlemmer, må organiseringa i lagene og i distriktet som helhet fungere tilfredsstillende.

Ser vi på situasjonen RU idag, finner vi at situasjonen ikke er god nok, derfor vil vi i første omgang satse på å bli så godt kjent med hvert enkelt lag som overhodet mulig. Det siste org.-undersøkelsesskjemaet er et ledd i dette arbeidet, og vi ber om at skjemaene blir skikkelig utfyllt, slik at vi får et korrekt overblikk over situasjonen. I tillegg satser vi på å besøke lagsmøter og styremøter, for på den måten å bli bedre kjent med lagene og de problemer hvert enkelt lag strir med.

Som dere skjønner er dette en ganske krevende oppgave, og vi er derfor avhengig av at lagene tar godt imot oss, og hjelper oss med å få kartlagt problemene i lagene. At org.utvalget er opprettet, og vår skissering her om vår arbeidsmåte i oppstartingsfasen må ikke oppfattes som om vi kommer og trenger oss på lagene, og graver og spør om ting dere mener vi ikke

har noe med. Meningen med org.-utvalget er at det skal hjelpe til med organiseringa i de lagene som har problemer på en eller annen måte. Men for at vi skal ha mulighet til å kunne stå til hjelp for lagene er vi avhengig av at dere hjelper oss!

Vi kommer til å skrive jevnlig i Røde Stjerne, slik at dere også får innblikk i hvordan situasjonen er, og hvordan den utvikler seg. På grunn av at det forrige skjemaet var mangelfullt utfyllt for en del lags vedkommende, har vi for øyeblikket få og unøyaktige opplysninger; men de vi kan presentere nå er følgende: (hele Trøndelag)

Gjennomsnittsalder: 19,4 år

Resten blir ca. tall i %:

Jenter: 46%

Gymnasiæster: 35 %

Arbeidere: 25-30 %

Abbonement:

KK: 30 %

R-80: 20 %

RF: 10%

Det vil komme mer utfyllende opplysninger om ståa i neste nummer av Røde Stjerne. Som dere ser er det ikke mange tallene vi kan presentere nå, så vi vil derfor understreke enda en gang at dere tar oppgaven med utfyllinga av skjemaene alvorlig.

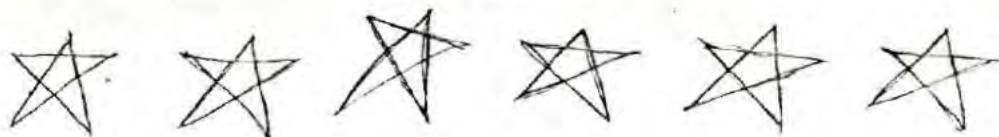
Vi oppfatter situasjonen slik at en del av lagene strir med organisatoriske problemer, og dette er etter vår mening en helt uholdbar situasjon. Vår vurdering av det organisatoriske arbeidet er slik at et skikkelig org.arbeid er en forutsetning for at laget skal

kunne fungere som det skal. Dersom laget bruker unødvendig lang tid på org.arbeidet p.g.a. svikt i organiseringa av laget, vil dette gå ut over det politiske arbeidet og miljøet i laget. Vi mener at org.arbeidet er en viktig del av lagsarbeidet, men det skal ikke ta så mye tid at det går utover lagets politiske arbeid. Hvis org.arbeidet fungerer som det skal, "går det nesten av seg selv", men det krever en fast disiplinert organisering.

I tillegg til disse oppgavene har også org.utvalget blitt pålagt å stå som teknisk arrangør av en del arrangement i RU's regi, så vi kommer til å være på de fleste konferanser o.l.for å "grave og spørre" også der.
STÅ PÅ, KAMERATER!

Org.utvalget

E. ■■■, I. ■■■, J. ■■■ n, J. ■■■.

VI FIKK EN INVITASJON FRA UNGE VENSTRE:

Sør-Trøndelag Unge Venstre har invitert alle medlemmer, sympatiserer og pol. ungdomsorganisasjoner til åpne temamøter. Møtene arrangeres ulover vinteren og stedet for møtene er Krabugata 12, Trondheim.

Interesserte oppfordres til å stille opp til friske meningsbrytninger og samtidig være med på å friske opp et ellers slapt ungdomsmiljø.

Følgende plan er lagt fram:

17.1.84 kl. 19.00: Ungdom og politikk,-
Hvilke holdninger har ungdom og
hva påvirker deres politiske engasjement?
Innleder: Ole Lishaug, valgforsker fra Universitetet
i Trondheim.

31.1.84 kl. 19.00: Arbeidsløshet, samfunnslønn og
alternativ økonomisk politikk.
Innledere: Jørn Rattø, sosialøkonom (eks. UV-leder)
+ representant fra arbeidsløsses forening.

Etter disse møtene har Sør-Trøndelag UV planer om fortsettelse av åpne temamøter med flg. tema: Anarkisme, Naturvern, Homofili.

Nå vet dere det,- det er bare å møte opp og få brynt seg.
Det tror jeg mange av oss kan trenge.....

Red.

FULL STØTTE TIL PLO-NA!

